

Jak trávit dovolenou v rodině?

Apolline a Olivier právě začínají svou dovolenou se svými pěti dětmi ve Francii. Kam pojedou? Co budou dělat se svými dětmi? Vyhradí si na ně nějaký čas? Najde se při dovolené nějaký prostor pro Boha?

29.08.2007

Apolline a Olivier Delplanque jsou Francouzi a supernumeráři Opus Dei. Mají pět dětí od 4 měsíců do 8 let.

Jak připravujete dovolenou?

Chystáme se na ni s velkým předstihem: mluvíme, přemýšlíme, plánujeme... Ale máme zvláštní zvyk se rozhodnout až na poslední chvíli! A tak díky Bohu vždy se nám podařilo nalézt místo, jaké jsme chtěli. Máme rádi výlety, byli jsme ve Vercors, Bourgogne i Auvergne a letos jsme se rozhodli pro Les Vosges.

A co budete dělat?

Začneme dovolenou setkáním rodin, kde máme příležitost se pozdravit s přáteli, které jsme už dlouho neviděli. Organizujeme to tak, že každá skupina samostatně, rodiče a děti, dostává formace a přednášky. Večer je volno. Zdálo se nám, že je to příležitost pro naše děti, aby měly důkladnější křesťanskou formaci a aby si uvědomily, že i ostatní děti mají zdravou „zvědavost o věci Boží“.

Potom nás všech sedm vyrazí do Les Vosges, kde na nás čekají úžasné výlety. Chtěl bych zopakovat plán, který jsme připravili minulý rok: navštěvovat různé řemeslníky v této oblasti. Člověk se naučí vyrábět papír, tužky, nože apod. Sami řemeslníci odpovídali na otázky proč a jak, které nám obvykle dávají naše děti, a jež si tak utvářejí představu, co to znamená pracovat.

Máte nějaké priority na vaši dovolené?

To nejdůležitější je strávit nejlepší chvíle dovolené společně. Tyto okamžiky se stanou jakýmsi balónkem naplněným kyslíkem, který bude zásobárnou pro blázinec během roku. Když se potom člověk potýká s nepříjemnými situacemi, právě tyto zážitky z dovolené se nám vybaví - krásná krajina, komické události nebo drobné nehody, na které se vzpomíná jen v dobrém.

Slovo „priorita“ mi připomenulo, jak se věnujeme každému ze svých dětí. Léto je příhodná doba jak pokročit: nejstaršímu pomáháme, aby uměl překonávat svou nesmělost, maličkou učíme, jak se u stolu nezašpinit, třetího učíme poznávat dobrou stránku věcí a podobně.

Jaké rady byste dali rodičům, které mají jako vy malé děti?

Aby se po obědě trochu vyspali, aby se s dětmi bavili a smáli a je-li to třeba, aby si našli čas na rozhovor s dětmi. Shon během roku je někdy náročný a není čas na to být pohromadě, mluvit o praktických a materiálních věcech. Prázdniny jsou také na to, abychom se zastavili a začali nanovo: promluvit si v klidu s každým z dětí, projít se v klidu rukou v ruce a znovu se zamilovat do naší ženy a zjistit, jak je úžasná.

Jako věřící a supernumeráři Opus Dei, jak trávíte chvíle s Bohem?

Snažíme se chodit na mši každý den, s dětmi nebo bez nich. Občas s námi jdou: nejstarší ministruje a nejmenší si půl hodiny pospí. Také se rádi při procházce modlíme růženec a můj manžel a já si vyhradíme každý sám chvíli na modlitbu a rozhovor s Bohem. Dětem někdy říkám: „Nyní se jdu modlit, deset minut, ale potom se vrátím do tvé světničky.“ Ony tyto chvíle respektují. Nicméně když jsme s přáteli nebo s dědečkem a babičkou, snažíme se sice tyto zvyky dodržovat, ale s větší diskrétností: je-li mše příčinou neshod, nemá velký užitek!
